

Sygn. akt V KO 68/20

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **A. K.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6 października 2020r.,

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania

zakończanego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 28 marca 2019r., sygn. akt II Aka (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w S.

z dnia 15 listopada 2018r., sygn. akt III K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

A. K. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 15 listopada 2018 r., sygn. akt III K (...), za zbrodnię z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 11 lat pozbawienia wolności. Wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 marca 2019 r., w sprawie II Aka (...).

We wniosku z dnia 6 kwietnia 2020r. skazany domaga się wznowienia postępowania w oparciu o art. 540 § 1 pkt 2b k.p.k. oraz wyznaczenia obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W myśl 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Sąd nie rozpoznaje merytorycznie wniosku, nie bada więc jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, Nr 1, poz. 5).

W złożonym wniosku skazany ograniczył się jedynie do zakwestionowania wiarygodności opinii biegłego z zakresu medycyny. Analogiczny zarzut był podnoszony przez obrońcę skazanego w skardze kasacyjnej i oceniony przez Sąd Najwyższy jako oczywiście bezzasadny (postanowienie SN z dnia 4.12.2019r., sygn. akt V KK 407/19). W tej sytuacji bezcelowym jest wyznaczanie obrońcy z urzędu, skoro skazany nie podał w swoim wniosku jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby być rozpatrywane w kategorii podstaw do wznowienia postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.